

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln – Niemcy) – GS / Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-440/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatki bezpośrednio – Swoboda przedsiębiorczości – Dyrektywa 2011/96/UE – Artykuł 1 ust. 2 – Spółka dominująca – Holding – Pobranie podatku u źródła od zysków wypłacanych na rzecz spółki dominującej niebędącej rezydentem – Wyłączenie – Oszustwo podatkowe, unikanie opodatkowania i nadużycie podatkowe – Domniemanie)

(2018/C 328/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GS

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich po zmianach wprowadzonych dyrektywą Rady 2013/13/UE z dnia 13 maja 2013 r. oraz art. 49 TFUE należy interpretować w taki sposób, że sprzeczne z nimi są krajowe przepisy podatkowe takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy których pobierany jest podatek u źródła od zysków wypłacanych przez zależną spółkę będącą rezydentem na rzecz jej spółki dominującej niebędącej rezydentem, lecz wyłączone zostaje w przypadku tej spółki zależnej uprawnienie do zwrotu takiego pobranego u źródła podatku bądź do zwolnienia z niego, wówczas gdy, po pierwsze, udziały w tej spółce dominującej niebędącej rezydentem posiadają osoby, którym taki zwrot lub takie zwolnienie z poboru podatku u źródła nie przysługiwałyby, gdyby uzyskały one bezpośrednio dywidendy od spółki zależnej będącej rezydentem, a ta spółka dominująca nie uzyskała w danym roku gospodarczym przychodu brutto z własnej działalności gospodarczej i, po drugie, spełniony został jeden z dwóch ustanowionych w tych przepisach warunków, czyli albo gdy brak jest gospodarczych lub innych znaczących powodów dla włączenia do struktury spółki dominującej niebędącej rezydentem albo spółka ta nie uczestniczy w ogólnym obrocie gospodarczym przy wykorzystaniu zakładu urzędzonego odpowiednio do jej przedmiotu działalności, bez uwzględniania cech organizacyjnych, gospodarczych lub innych istotnych cech przedsiębiorstw mających związek z tą niebędącą rezydentem spółką dominującą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11.2017 r.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Napoli – Włochy) – easyJet Airline Co. Ltd / Regione Campania

(Sprawa C-241/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 oraz art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 328/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: easyJet Airline Co. Ltd

Strona pozwana: Regione Campania

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Napoli (Prowincjalną Komisję Podatkową w Neapolu, Włochy) postanowieniem z dnia 5 marca 2018 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez
Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 24 maja 2018 r. – postępowanie karne przeciwko EK,
AH, CX**

(Sprawa C-340/18)

(2018/C 328/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

EK, AH, CX

Postanowieniem Trybunału z dnia 3 lipca 2018 r. wykreślono niniejszą sprawę z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 4 czerwca 2018 r. – Cargill Deutschland GmbH / Hauptzollamt Krefeld**

(Sprawa C-360/18)

(2018/C 328/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cargill Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Pytanie prejudycjalne

Czy zwrot opłat produkcyjnych dla sektora cukru, dla których na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 ⁽¹⁾, należy dokonać innych obliczeń niż uprzednio, należy dokonać uwzględniając zasady równoważności i skuteczności zgodnie z prawem krajowym i w szczególności stosując uregulowane tam przedawnienie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 343, s. 2.